

Hr. Kristian Jensen svarede mig meget, meget klart, og jeg sætter stor pris på klare svar, nemlig at det er rimeligt nok, at man betaler, når det er en uddannelse, man selv får glæde af. Og Venstre kommer jo klart frem i lyset ved at sige, at når man selv får glæde af en uddannelse, er det rimeligt, at man selv betaler noget til den.

Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Kristian Jensen, om det sådan er en politik, man konsekvent vil føre i uddannelsessystemet. Når mine børn skal starte i folkeskolen, og de får glæde af en uddannelse, skal de så også betale for det? Eller er det kun de ufaglærte mænd og kvinder, der gerne vil tage en 8., 9., 10. klasse eller hf-fag, der skal betale for det, fordi de får glæde af uddannelsen?

Så vil jeg godt sige til hr. Kristian Jensen om det her løft til erhvervsskolerne: Alt i alt svarer det til 25 kr. pr. elev på erhvervsskolerne om måneden. Er det et løft, som partiet Venstre er stolt af, og som gør, at partiet Venstre har det godt med at kalde det her for ungdommens finanslov?

Til sidst vil jeg gerne spørge hr. Kristian Jensen: Hvordan kan det være, at når vi tilføjer 100 mio. kr. til regionalpolitikken, er det små gaver, men når regeringen tilføjer 40 mio. kr. til erhvervsskolerne, er det meget, meget store gaver?

(Kort bemærkning).

**Pia Gjellerup (S):**

Jeg er ikke i en situation, hvor jeg kan takke for det svar om indsatsen for at bryde den negative sociale arv, som hr. Kristian Jensen gav mig tidligere, idet man dog skal finde lejlighederne til at finde det positive i svarene. Det er indrømmelsen, der så nu kom helt rent. Det er nemlig alene og udelukkende gennem satspuljeforhandlinger i Danmark blandt partier, som skaffer penge, som også udmønter penge, at regeringen finder nogle kræfter at sætte ind i forhold til at bryde den negative sociale arv.

Det var det, vi diskuterede under hele førstebehandlingen, hvor der ikke var ende på, hvad der kunne investeres også inden for de almindelige finanslovbevillinger. Det blev til disse sølle 4 mio. kr., som regeringen overhovedet ikke på nogen som helst måde adresserer, men så har man i hvert fald de pæne ord stående i en finanslovaftale med Dansk Folkeparti. Jeg takker for den indrømmelse.

Så vil jeg spørge, om hr. Kristian Jensen ikke synes, at det er upassende at smykke sig med at ville bryde den negative sociale arv og så selv kun komme med 4 mio. kr.

(Kort bemærkning).

**Kristian Jensen (V):**

Da fru Karen Jespersen og fru Pia Gjellerup spørger om nogenlunde det samme, vil jeg tilde mig at svare samlet på de to spørgsmål.

Det er sådan, at vi har valgt at prioritere spørgsmålet om den negative sociale arv markant højere end nogen sinde før under satspuljeforhandlingerne, hvor der i enighed også med Socialdemokratiet, i hvert fald så vidt jeg er orienteret, er blevet afsat en stor pulje på 65 mio. kr. til at bryde den sociale arv.

Ud over dette er det aftalt med Dansk Folkeparti, at der skal gøres en speciel indsats for at bryde den sociale arv. Der er en større fokus på det her område end nogen sinde før. Der er afsat de 4 mio. kr., og derudover ligger der fortsat en reserve på 50 mio. kr., der skal findes en udmøntning af. Jeg kan ikke på nuværende tidspunkt sige, hvilket område de 50 mio. kr. vil blive brugt på, men det er helt sikkert, at de også vil være i spil i forhold til at se på, hvor de kan gøre bedst gavn.

Kl. 10.05

Til fru Lotte Bundsgaard: Jeg synes, det er mageløst, at fru Lotte Bundsgaard sidder som medlem af et parti, som tidligere medlem af en regering, der siden 1996 konsekvent har gennemført nedskæringer og faldende bevillinger til erhvervsskolerne, og når der så kommer en ny regering og et nyt skift og kurven knækker, og der sker en stigning, kan man lige pludselig sige, at man ville have gjort det meget bedre. Alt det, man ikke kunne gøre i løbet af de sidste 5 år, alt det, som den nuværende regering gennemfører, påstår man med et slag, at man kan gøre meget, meget bedre.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt indsatsen over for erhvervslivet er store eller små gaver, tror jeg i denne juletid, at de fleste, der får præsenteret en gave til en værdi af 125 mio. kr., men en regning på 1,6 mia. kr. eller deromkring, vil betakke sig for gaven. Og det er den gave, som Socialdemokraterne tilbyder det danske erhvervsliv. Det er nogle håndører til nogle regionale projekter og en regning på over 1,5 mia. kr. Velbekomme! Jeg kan godt forstå, at der ikke er flertal for det.